

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac,

în cauza de contencios administrativ electoral intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Năstase împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-753/25

NR. PIGD 2-25141217-01-3ra-24102025)

Contestație în materie electorală. Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu hotărârea instanței ierarhic inferioare nu constituie temei de casare a acesteia. Finanțarea grupurilor de inițiativă în campanie electorală. Aplicarea sancțiunii pentru prezentarea raportului financiar tardiv. Depășirea plafonului electoral al veniturilor și cheltuielilor.

Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, N. Ghedrovici, A. Bostan,

27 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 octombrie 2025, ora 21:19, prin intermediul poștei electronice (f.d.2), Andrei Năstase înaintat acțiunea în contencios administrativ electoral împotriva Comisiei Electorale Centrale, solicitând anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil-hotărârea nr. 4142 din 03 octombrie 2025 „cu privire la reexaminarea parțială a hotărârii Comisei Electorale Centrale nr. 3781 din 13 august 2025 dispusă prin hotărârea din 25 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru”.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în perioada 22 - 31 iulie 2025, grupul de inițiativă constituit pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidaturii independente a lui Andrei Năstase, a desfășurat activitățile prevăzute de Codul electoral.

3. La 13 august 2025, Comisia Electorală Centrală a adoptat hotărârea nr. 3781 „Cu privire la supravegherea activității grupurilor de inițiativă constituite în vederea colectării semnăturilor în susținerea candidaților independenți la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova în cadrul alegerilor parlamentare din 28 septembrie 2025, desemnați de adunarea cetățenilor, și a activității de colectare a semnăturilor desfășurate personal de către candidații independenți care și-au înaintat singuri candidatura și nu au constituit grupuri de inițiativă, la situația din 4 august 2025”, prin care, la pct. 5) și 6), s-a dispus: „5) a fost aplicată sancțiunea avertismentului grupului de inițiativă pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, domnul Năstase Andrei, desemnat de adunarea cetățenilor, pentru nerespectarea art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral nr. 325/2022 și a pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185/2023, conform celor constatate în subpunctul 3.2 din partea motivată a prezentei hotărâri; 6) a fost somat domnul Năstase Andrei, candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, în calitate de succesor de drepturi și obligații al grupului de inițiativă pe care l-a constituit, să verse în bugetul de stat suma de 115 576,65 de lei (contravaloarea declarată a veniturilor sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori în condiții mai avantajoase decât

valoarea comercială), încasate sub formă de donații de la persoane fizice, cu încălcarea art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral nr. 325/2022 și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185/2023, fapt constatat în subpunctul 3.2 din partea motivată a prezentei hotărâri, să informeze despre măsurile întreprinse până cel târziu la data de 16 august 2025 ora 17:00, și să prezinte documentele ce confirmă virarea în bugetul de stat a sumei menționate”.

4. În dezacord parțial cu hotărârea enunțată, reclamantul a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ. Prin hotărârea din 25 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, acțiunea a fost admisă parțial și a fost anulat actul administrativ emis în partea aplicării avertismentului și obligația de virare a sumei de 115 576,65 de lei (pct. 5 și 6 din partea dispozitivă se referă la Năstase Andrei), fiind dispusă reexaminarea chestiunii pentru înlăturarea deficiențelor contestate.

5. La 03 octombrie 2025, Comisia Electorală Centrală a adoptat hotărârea nr. 4142 „cu privire la reexaminarea parțială a hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 3781 din 13 august 2025, dispusă prin hotărârea Curții de Apel Centru din 25 septembrie 2025 (dosarul nr. 3-69125)”, prin care: „în temeiul art. 26, art. 32 și art. 53–59 din Codul electoral nr. 325/2022, precum și în conformitate cu Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185/2023, și cu Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor de organizare și desfășurare a alegerilor pentru funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova din 28 septembrie 2025, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale, a hotărât: „1. Punctele 5 și 6 din hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3781 din 13 august 2025 vor avea următorul cuprins: „5. Se aplică sancțiunea avertismentului grupului de inițiativă pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, domnul Năstase Andrei, desemnat de adunarea cetățenilor, pentru nerespectarea art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral nr. 325/2022 și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185/2023, conform celor constatate în subpunctul 3.2 din partea motivată a prezentei hotărâri. 6. Se somează domnul Năstase Andrei, candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, în calitate de succesori de drepturi și obligații al grupului de inițiativă pe care l-a constituit, să verse în bugetul de stat suma de 115 576,65 lei (contravaloarea declarată a veniturilor sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială), încasate sub formă de donații de la persoane fizice, cu încălcarea art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral nr. 325/2022 și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor

electorale, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185/2023, fapt constatat în subpunctul 3.2 din partea motivată a prezentei hotărâri, să informeze despre măsurile întreprinse în termen de 3 zile din momentul când hotărârea devine incontestabilă și să prezinte documentele ce confirmă virarea în bugetul de stat a sumei menționate”.

6. Reclamantul a subliniat că, determinant pentru soluționarea prezentei cauze este faptul că, la emiterea hotărârii repetate, pârâtul a admis aceeași ilegalitate, ce a stat la baza emiterii hotărârii precedente nr. 3781 din 13 august 2025, expunând într-o nouă redacție dispozițiile de la pct. 5 și pct. 6 din hotărârea precedentă, anulate irevocabil de instanța de judecată. Nici Codul administrativ, nici Codul electoral nu conțin vreo prevedere care să permită redactarea cuprinsului actelor administrative anulate irevocabil de instanța de judecată. Dispozițiile punctelor deja anulate de instanța de judecată au fost reluate în aceeași redacție, întrucât pârâtul nu a înlăturat inadvertența constatată de instanța de judecată la adoptarea hotărârii de anulare a actului precedent. Subsecvent, hotărârea contestată este afectată de aceleași vicii fundamentale ca și hotărârea anterioară, urmând soarta acesteia. Or, la reexaminarea chestiunii dispuse de instanța de judecată, pârâtul urma să soluționeze exclusiv aspectul privind recalcularea plafonului cheltuielilor, în baza rapoartelor corectate.

7. Comisia Electorală Centrală oferind o nouă motivare, în opinia reclamantului, a mimat executarea hotărârii judecătorești, întrucât, în realitate, nu și-a schimbat poziția și a revenit la situația emiterii unui act administrativ repetat, identic celui anulat de instanță, situație inadmisibilă în contextul legislației pertinente, ca urmare a faptului că o astfel de atitudine afectează securitatea raporturilor juridice ce rezultă dintr-o hotărâre judecătorească și principiul autorității lucrului judecat.

8. Reclamantul cu referire la prevederile art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral, a menționat că această normă nu prevede includerea în plafonul corespunzător a acțiunilor/activităților de voluntariat, ce nu implică prestarea voluntară a unor servicii. Astfel, cadrul normativ pertinent diferențiază voluntariatul în acțiuni ce pot fi evaluate, întrucât acestea implică prestarea voluntară a unor servicii gratuite (enumerate de către pârât ca fiind: transport, cazare, alimentare, asigurare medicală facultativă, asigurare contra riscurilor ce decurg din natura activității prestate, diurne etc.) de activitățile de voluntariat care nu implică prestarea unor servicii evaluabile. Totodată, includerea în plafon este impusă de legiuitor doar în privința serviciilor gratuite sau a celor prestate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială ori de piață, pe când activitățile de voluntariat care nu implică prestarea unor servicii și nici plata unor recompense voluntarilor, excedă lista exhaustivă a circumstanțelor ce urmează a fi incluse în plafonul vizat.

9. Reclamantul a reiterat că voluntarii nu au prestat niciun serviciu cu titlu gratuit sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială ori de piață,

inclusiv cele puse la baza hotărârii contestate, motiv pentru care concluziile pârâtului sunt axate pe fundamente eronate și neprobate de către acesta. Pârâtul nu a probat contrariul în niciun mod, inadvertență care constituie un viciu fundamental la emiterea hotărârii contestate, în condițiile în care, prin aceasta, pârâtul a aplicat sancțiuni, inclusiv de natură pecuniară.

10. Întrucât pârâtul nu a constatat nicio activitate care ar putea fi atribuită prestării de către voluntari a unor servicii gratuite sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială ori de piață, respectiv că activitățile de voluntariat ar fi procurat subsemnatului un folos patrimonial, fără a se urmări obținerea, în schimb, a unui alt folos patrimonial, este evident că activitățile de voluntariat vizate în speță excedă lista circumstanțelor ce cad sub incidența art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral.

11. Reclamantul a susținut în același context că nu este inteligibil motivul pentru care pârâtul a constatat că activitățile de voluntariat ar fi fost subevaluate, în condițiile în care această constatare se referă la o eventuală comparare cu activități care nu au nicio atribuție în prezenta cauză, precum „servicii de distribuire a pliantelor”. Subsecvent, în speță, activitatea de voluntariat vizată nu poate fi inclusă în calculul plafonului general, la nivel național, al mijloacelor financiare ce pot fi transferate în contul cu mențiunea „Fond electoral”/„Destinat grupului de inițiativă”. Relevant a considerat reclamantul că suma de 115 576,65 de lei a fost dispusă spre vărsare la bugetul de stat, cu titlu de sume „încasate sub formă de donații de la persoane fizice”, deși niciuna dintre aceste sume nu a fost, în fapt, încasată, iar activitățile de voluntariat realizate în speță nu au implicat prestarea vreunor servicii evaluabile patrimonial. Acest aspect este relevant în condițiile în care art. 54 alin.(1) din Codul electoral, este posibilă adjudecarea la buget a sumelor primite/utilizate în condițiilor alineatelor menționate, condiție nerealizată în speță, deoarece nu a încasat nicio sumă și nu a utilizat vreo sumă.

12. Contrar exigențelor art. 31 din Codul administrativ, hotărârea contestată nu combate niciunul dintre argumentele expuse anterior, invocate la examinarea primară de către instanță a acțiunii împotriva hotărârii precedente a pârâtului, nefiind clarificat nici motivul pentru care, după acceptarea rapoartelor corectate, autoritatea pârâtă a revenit la situația anterioară, fără a anula explicit rapoartele corectate. Lipsa acestei motivări face ca actul administrativ să fie pasibil de anulare.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE-CURTEA DE APEL CENTRU

13. Prin hotărârea din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ electoral depusă de Andrei Năstase împotriva Comisiei Electorale Centrale privind anularea actului administrativ individual defavorabil-hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4142 din 03 octombrie 2025 „cu privire la reexaminarea parțială a hotărârii Comisei Electorale Centrale nr. 3781 din

13 august 2025, dispusă prin hotărârea din 25 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru”.

14. Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Centru, în esență, reiterând circumstanțele cauzei, precum și soluțiile autorității pârâte dispuse prin hotărârea nr. 3781 din 13 august 2025, precum și hotărârea nr. 4142 din 03 octombrie 2025 „cu privire la reexaminarea parțială a hotărârii Comisei Electorale Centrale nr. 3781 din 13 august 2025 dispusă prin hotărârea din 25 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru”, în contextul pretențiilor deduse judecății, a citat prevederile art. 53 alin. (1) - (2), art. 54 alin. (1), (3) și (6) lit. d), (7), art. 58 alin. (1), (2) și (3), art. 59 alin. (1) - (8), art. 102 alin. (1) - (3) și (5) din Codul electoral. De asemenea, în continuarea analizei cadrului normativ incident, a considerat aplicabile și relevante pct. 64, pct. 66, pct.67, pct.68 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, aprobat prin Hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1185 din 18 august 2023.

15. Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele factice ale cauzei, Curtea de Apel Centru a reținut că, la 28 iulie 2025, de către grupul de inițiativă în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, Andrei Năstase, a fost prezentat raportul privind finanțarea grupului de inițiativă pentru prima săptămână, care conținea informații privind veniturile și cheltuielile obținute din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă de 46 119,84 de lei. Registrul privind persoanele care desfășoară activitate de voluntariat conține 58 de voluntari, a căror activitate a fost evaluată la 58 000,00 de lei.

16. La 01 august 2025, grupul de inițiativă în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, Andrei Năstase, a prezentat raportul privind finanțarea grupului de inițiativă pentru a doua săptămână, care conținea informații privind veniturile și cheltuielile obținute din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă de 15 349,94 de lei. Registrul privind persoanele care desfășoară activitate de voluntariat conține 58 de voluntari, a căror activitate a fost evaluată la 58 000,00 de lei.

17. Raportul corectat privind finanțarea grupului de inițiativă pentru a doua săptămână, prezentat la 9 august 2025, conține informațiile privind veniturile și cheltuielile obținute din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă de 21 752,93 lei. Registrul privind persoanele care desfășoară activitate de

voluntariat conține 58 de voluntari, a căror activitate a fost evaluată la 58 000,00 de lei.

18. La 04 august 2025, grupul de inițiativă în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, Andrei Năstase, a prezentat raportul final privind finanțarea grupului de inițiativă, care conținea informații privind veniturile și cheltuielile obținute din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă de 61 469,78 de lei. Registrul privind persoanele care desfășoară activitate de voluntariat conține 59 de voluntari, a căror activitate a fost evaluată la 116 000,00 de lei.

19. La 11 august 2025, grupul de inițiativă în susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, Andrei Năstase, a prezentat raportul final corectat privind finanțarea grupului de inițiativă, care conținea informații privind veniturile și cheltuielile obținute din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă de 57 140,72 de lei.

20. Instanța de judecată a stabilit că autoritatea publică pârâtă a apreciat în mod corect faptul că raportul final privind finanțarea activității grupului de inițiativă a fost depus peste termenul prevăzut de lege.

21. Potrivit art. 58 alin. (3) din Codul electoral, raportul final pentru întreaga perioadă de activitate a grupului de inițiativă trebuie prezentat în termen de cel mult trei zile de la data depunerii sau, după caz, de la data-limită de prezentare a listelor de subscripție la Comisia Electorală Centrală.

22. Din materialele cauzei rezultă că listele de subscripție au fost depuse la 31 iulie 2025, iar raportul financiar final a fost prezentat la 04 august 2025, depășindu-se astfel termenul legal cu o zi. Această depunere tardivă, chiar dacă aparent minoră sub aspect temporal, reprezintă o încălcare a termenului imperativ stabilit de legiuitor, care are menirea de a asigura transparența și controlul operativ al fluxurilor financiare utilizate în procesul electoral.

23. Prin urmare, Comisia Electorală Centrală a acționat în limitele competenței sale legale atunci când a constatat depunerea cu întârziere a raportului final, întrucât respectarea strictă a termenelor de raportare constituie o condiție esențială pentru integritatea procesului electoral și pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor de supraveghere financiară conferite acestei autorități. Corespunzător, autoritatea publică pârâtă, în mod justificat, a atenționat grupul de inițiativă asupra necesității respectării prevederilor art. 58 alin. (3) din Codul electoral, întrucât atenționarea dispusă s-a încadrat în scopul legal al reglementării, respectiv prevenirea repetării unor abateri similare.

24. În cele ce succed, din analiza rapoartelor corectate, prezentate de grupul de inițiativă, instanța ierarhic inferioară a constatat că, în perioada activității sale, grupul de inițiativă a depășit plafonul general al veniturilor și cheltuielilor stabilit prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3666 din 19 iulie 2025 „cu privire la stabilirea plafonului mijloacelor financiare ce pot fi transferate în contul „Destinat grupului de inițiativă” pentru susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova în cadrul alegerilor parlamentare din data de 28 septembrie 2025”. Astfel, valoarea totală a suportului financiar și material de care reclamantul a beneficiat a fost evaluată de Comisia Electorală Centrală la suma de 173 140,72 de lei. În consecință, instanța a conchis că autoritatea publică pârâtă justificat a constatat că grupul de inițiativă a depășit plafonul general al mijloacelor financiare permise, stabilit la 57 564,07 lei, cu suma de 115 576,65 lei $[(57\ 140,72 + 116\ 000,00) - 57\ 564,07]$. Or, potrivit art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, este strict interzis grupurilor de inițiativă să depășească plafonul general al cheltuielilor stabilit în conformitate cu art. 53 din Codul electoral.

25. Sub acest aspect, Curtea de Apel a reținut că reclamantul Andrei Năstase, prin contestația sa, nu a contestat veridicitatea datelor prezentate în rapoartele financiare corectate ale grupului de inițiativă, referitoare la veniturile și cheltuielile provenite din donații de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate la 57 140,72 de lei. De asemenea, reclamantul nu a contestat nici evaluarea activității voluntarilor în sumă totală de 116 000 de lei, valoare menționată constant atât în rapoartele inițiale, cât și în cele corectate, prezentate Comisiei Electorale Centrale.

26. Prin urmare, aceste sume au fost recunoscute de către Andrei Năstase, fiind consemnate în rapoartele corectate transmise autorității electorale și semnate digital de către acesta, în calitate de conducător al grupului de inițiativă, precum și de către doamna Ina Gaidău, în calitate de trezorerier.

27. În aceste condiții, instanța ierarhic inferioară a relevat că însuși reclamantul a confirmat realitatea și exactitatea datelor financiare care au stat la baza constatărilor Comisiei Electorale Centrale, nefiind prezentate probe sau argumente apte să răstoarne concluziile autorității publice pârâte privind cuantumul veniturilor și cheltuielilor declarate.

28. Corespunzător, autoritatea publică pârâtă a acționat în mod legal și justificat, apreciind că, prin modul de gestionare a resurselor financiare și prin depășirea plafonului general al cheltuielilor stabilit prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale, grupul de inițiativă a manifestat un comportament neglijent.

29. În acest sens, instanța de judecată a notat că scopul reglementărilor incidente, respectiv art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, îl constituie asigurarea transparenței și legalității utilizării fondurilor electorale, precum și prevenirea oricăror forme de avantaj financiar nejustificat care ar putea influența procesul electoral. Prin raportare la aceste norme, instanța a conchis că măsura sancționatorie aplicată de Comisia Electorală Centrală „avertismentul” reprezintă o reacție proporțională, previzibilă și necesară în vederea menținerii ordinii și disciplinei financiare în procesul electoral, conform art. 102 alin. (2) lit. a) din Codul electoral.

30. Instanța de judecată a apreciat că aplicarea sancțiunii avertismentului are caracter preventiv și educativ, urmărind determinarea grupurilor de inițiativă să respecte rigorile legale în materia finanțării activităților electorale. De asemenea, măsura dispusă de autoritatea publică pârâtă nu afectează în mod disproportionat drepturile reclamantului, fiind adoptată în limitele competenței legale și cu respectarea principiilor proporționalității și buneii-credințe. Totodată, instanța subliniază că avertismentul reprezintă cea mai blândă sancțiune prevăzută de art. 102 alin. (2) din Codul electoral.

31. Respectiv, în temeiul art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral, care interzice grupurilor de inițiativă să depășească plafonul general al cheltuielilor stabilit la art. 53, precum și în conformitate cu alin. (7) al aceluiași articol, în opinia instanței, Comisia Electorală Centrală a acționat corect dispunând obligarea grupului de inițiativă să verse la bugetul de stat și donațiile de la persoanele fizice, evaluate la prețul lor mediu pe piață în sumă de 115 576,65 de lei.

32. Potrivit alin. (7) al art. 54 din Codul electoral, încălcarea normelor privind utilizarea fondurilor financiare și materiale se constată de organul electoral competent, iar sumele obținute sau folosite ilegal devin venit la bugetul de stat printr-o hotărâre a Comisiei Electorale Centrale, act administrativ care, odată rămas definitiv, poate fi comunicat organelor de drept pentru aplicarea răspunderii contravenționale sau penale, după caz.

33. Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a conchis că măsura dispusă de Comisia Electorală Centrală se încadrează deplin în limitele competenței sale legale, fiind o consecință directă a constatării depășirii plafonului de cheltuieli stabilit la art. 53 din Codul electoral. Aplicarea acestei obligații răspunde cerințelor de legalitate și proporționalitate, având ca scop restabilirea echilibrului financiar și garantarea respectării disciplinei economico-electorale.

34. Totodată, având în vedere că, prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3745/2025, reclamantul a fost înregistrat în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pentru alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025, Curtea de Apel Centru a

constatat că obligația de a vira la bugetul de stat suma de 115 576,65 de lei, reprezentând contravaloarea declarată a veniturilor sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite, ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, revine în mod legal candidatului independent Andrei Năstase.

35. Această obligație se întemeiază pe faptul că, potrivit dispozițiilor legale, reclamantul este persoana care a constituit și a condus grupul de inițiativă, fiind astfel răspunzător juridic pentru activitățile și operațiunile financiare desfășurate în perioada de colectare a semnăturilor, inclusiv pentru eventualele abateri constatate ulterior de autoritatea electorală, în calitate de succesor în drepturi și obligații al grupului de inițiativă. Prin urmare, măsura dispusă de Comisia Electorală Centrală este legală, proporțională și pe deplin justificată.

36. În ceea ce privește argumentele reclamantului privind pretinsa diferențiere între activitățile de voluntariat evaluabile și cele neevaluabile, instanța de judecată a reținut că, potrivit art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral nr. 325/2022 și pct. 66 din Regulamentul privind finanțarea grupurilor de inițiativă și a campaniilor electorale, legiuitorul a prevăzut expres includerea în plafonul general a oricăror forme de contribuții materiale, bunuri, servicii gratuite ori oferite în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, indiferent de natura sau durata activității care le generează.

37. Prin urmare, activitățile de voluntariat care implică prestarea unor servicii concrete în favoarea grupului de inițiativă, cum ar fi transportul, distribuirea materialelor informative, sprijin logistic, organizarea evenimentelor de colectare a semnăturilor sau alte activități auxiliare campaniei, reprezintă forme de contribuție cu valoare economică măsurabilă, chiar dacă acestea sunt oferite cu titlu gratuit.

38. În opinia instanței, contrar afirmațiilor reclamantului, voluntariatul desfășurat în sprijinul activității de colectare a semnăturilor constituie un aport material indirect, evaluabil potrivit normelor metodologice aprobate de Comisia Electorală Centrală. Faptul că voluntarii nu au solicitat o contraprestație nu exclude caracterul economic al activității acestora, ci doar stabilește că valoarea ei trebuie reflectată ca donație în natură, în sensul art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral.

39. Instanța ierarhic inferioară a apreciat critic alegațiile reclamantului potrivit cărora autoritatea publică pârâtă nu ar fi constatat existența unor activități care ar putea fi încadrate ca servicii gratuite sau prestate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială ori de piață. Or, examinând materialele cauzei și constatările Comisiei Electorale Centrale, instanța observă că evaluarea efectuată de autoritate s-a bazat pe date obiective, raportate la nivelul pieței naționale, unde, spre exemplu, serviciile de distribuire a materialelor informative (pliantelor) se prestează, în medie, la un preț de circa 250 lei pentru distribuirea a 500 pliante. Prin urmare,

valoarea de 200 lei per persoană/zi, declarată de grupul de inițiativă în rapoartele financiare drept echivalent al activității voluntarilor implicați în colectarea semnăturilor, este vizibil inferioară nivelului real de piață, ceea ce justifică concluzia Comisiei Electorale Centrale privind subevaluarea contribuției materiale efective.

40. Totodată, activitatea de colectare a semnăturilor presupune un grad mai înalt de implicare, responsabilitate și interacțiune directă cu alegătorii, comparativ cu o simplă distribuire de materiale electorale. Aceasta implică abilități specifice, comunicare persuasivă și cunoașterea rigorilor legale privind procesul electoral, elemente care justifică o evaluare superioară a valorii economice a muncii prestate. În aceste condiții, instanța a reținut că autoritatea publică pârâtă a procedat corect, efectuând o apreciere rezonabilă și fundamentată a valorii activității voluntarilor.

41. Argumentul reclamantului privind lipsa probatoriului care să ateste încasarea efectivă a sumelor nu a fost reținut de către instanță, or, obligația de virare la bugetul de stat a sumelor utilizate contrar legii nu presupune existența unor tranzacții bănești directe, ci intervine și în cazul folosirii de bunuri sau servicii cu valoare economică, atunci când acestea depășesc plafonul stabilit prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3666 din 19 iulie 2025. Sub acest aspect, suma de 115 576,65 de lei reprezintă valoarea cumulată a contribuțiilor materiale și a activităților de voluntariat care au depășit plafonul admis de lege.

42. În concluzie, Curtea de Apel Centru a reiterat că reclamantul Andrei Năstase a declarat donații provenite de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite, ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă totală de 173 140,72 lei. Totodată, potrivit hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 3666 din 19 iulie 2025, plafonul general al mijloacelor financiare admise pentru susținerea candidatului independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, pentru alegerile din 28 septembrie 2025, a fost stabilit în cuantum de 57 564,07 lei. Prin urmare, din coroborarea acestor date rezultă că grupul de inițiativă pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidatului independent Andrei Năstase, desemnat de adunarea cetățenilor, a depășit plafonul general al cheltuielilor permise cu suma de 115 576,65 de lei [(57 140,72 lei + 116 000,00 lei) - 57 564,07 lei].

43. În opinia instanței de judecată, aceste constatări relevă o încălcare clară și obiectivă a normelor privind disciplina financiară electorală, prevăzute expres de art. 54 alin. (6) lit. d) din Codul electoral, care interzic grupurilor de inițiativă să depășească plafonul general al cheltuielilor stabilit la art. 53 din același cod. În consecință, având în vedere depășirea plafonului stabilit prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3666 din 19 iulie 2025, autoritatea publică pârâtă a procedat legal, temeinic și proporțional, constatând corect abaterea de la disciplina financiară și dispunând măsurile

prevăzute de lege - respectiv, obligarea reclamantului, să verse în bugetul de stat suma de 115 576,65 lei, reprezentând contravaloarea donațiilor și serviciilor primite cu încălcarea limitelor legale.

44. Cu referire la argumentele reclamantului privind pretinsa neexecutare a hotărârii judecătorești și reluarea actului anulat, instanța examinând în mod comparativ hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 3781 din 13 august 2025, hotărârea Curții de Apel Centru din 25 septembrie 2025 (dosarul nr. 3-69/25) și hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4142 din 03 octombrie 2025, a constatat că argumentele reclamantului nu pot fi reținute, întrucât Comisia Electorală Centrală la emiterea hotărârii nr. 4142 din 03 octombrie 2025, a acționat în limitele conferite de instanță prin hotărârea irevocabilă din 25 septembrie 2025 și a respectat cadrul normativ aplicabil.

45. În acest context, a reiterat că prin hotărârea irevocabilă din 25 septembrie 2025, Curtea de Apel Centru nu a dispus anularea integrală a Hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 3781/2025, ci doar a punctelor 5 și 6 din partea dispozitivă, limitându-se la dispunerea reexaminării chestiunii respective pentru înlăturarea deficiențelor procedurale constatate. De asemenea, instanța de contencios administrativ nu a infirmat temeinicia constatărilor de fond ale autorității publice electorale privind depășirea plafonului de cheltuieli, ci a reținut exclusiv existența unor abateri procedurale în desfășurarea ședinței și în procesul de vot care au condus la adoptarea actului. Prin urmare, hotărârea Curții de Apel Centru nu a înlăturat caracterul nelegal al cheltuielilor suplimentare.

46. Prin urmare, mandatul Comisiei Electorale Centrale la reexaminare nu era unul discreționar, dar nici exclusiv limitat la „recalcularea plafonului”, cum eronat susține reclamantul, ci viza reluarea procedurii de adoptare a actului cu respectarea exigențelor procedurale, în scopul corectei puneri în executare a hotărârii instanței. Astfel, adoptarea hotărârii CEC nr. 4142/2025 nu constituie o reiterare formală a actului anulat, ci o nouă reexaminare conform constatărilor instanței de judecată, în vederea înlăturării deficiențelor. Actul contestat nu reia mecanic conținutul punctelor 5 și 6, ci reformulează soluția în baza aceluiași fapte obiectiv constatate și nerepudiate de reclamant. Astfel, nu se poate reține existența unei „identități” între actul anulat și cel reexaminat, ci o succesiune legală de acte, în care autoritatea competentă a corectat deficiențele formale constatate de instanță, menținând soluția pe fond - respectând constatățile instanței de judecată.

47. Cât privește invocarea principiului autorității lucrului judecat, Curtea de Apel a subliniat că efectul pozitiv al acestui principiu se limitează la ceea ce a fost efectiv soluționat de instanță. Întrucât hotărârea din 25 septembrie 2025 nu a anulat integral actul administrativ, ci a dispus reexaminarea parțială, autoritatea publică pârâtă nu a fost lipsită de competența de a emite un nou act în aceeași materie, atâta timp cât nu s-a reluat procedura pentru

aceleași considerente anulate, ci pentru corectarea aspectelor formale și motivarea suplimentară. Or, reclamantul interpretează extensiv efectul hotărârii anterioare, confundând interdicția de reeditare a unui act ilegal cu obligația autorității de a reemite un act conform dispozițiilor instanței. În speță, Comisia Electorală Centrală nu a ignorat hotărârea Curții de Apel Centru, ci a executat-o în substanța sa, reexaminând cauza, completând motivarea și adoptând o soluție conformă cadrului legal. În consecință, s-au respins ca neîntemeiate argumentele privind pretinsa nerespectare a hotărârii instanței, reținând că hotărârea CEC nr. 4142/2025 a fost adoptată cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și autorității lucrului judecat, constituind executarea corectă și completă a dispozițiilor Curții de Apel Centru din 25 septembrie 2025.

48. În ceea ce privește argumentele reclamantului referitoare la lipsa motivării actului administrativ contestat, rezultând din prevederile art.31, art.118 din Codul administrativ, analizate în corelație cu materialele cauzei, instanța ierarhic inferioară a constatat că hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4142 din 03 octombrie 2025 este motivată în conformitate cu cerințele de legalitate impuse de Codul administrativ. Actul administrativ contestat conține o motivare clară, coerentă și pertinentă, prin care autoritatea publică a prezentat considerentele de fapt și de drept care au fundamentat adoptarea deciziei, acestea fiind bazate pe o analiză completă și obiectivă a materialelor cauzei. O asemenea motivare corespunde exigențelor prevăzute la art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, întrucât sunt prezentate temeiurile juridice relevante, respectiv textele legale aplicabile raportului litigios, precum și temeiurile de fapt care justifică aplicarea acestor dispoziții, reflectând logica raționamentului administrativ și respectarea principiului proporționalității.

49. În cuprinsul actului contestat sunt analizate argumentele reclamantului, iar indicațiile instanței de judecată, formulate prin hotărârea irevocabilă din 25 septembrie 2025, au fost respectate, fiind reflectate în motivarea actului administrativ. Relevant a considerat necesar a menționa că, în conformitate cu prevederile art. 92 din Codul administrativ, autoritatea publică are plenitudinea competenței de a stabili existența și relevanța faptelor în cadrul procedurii administrative, decizând potrivit propriei convingeri libere, întemeiate pe analiza integrală a materialelor cauzei. În exercitarea acestei prerogative, autoritatea este obligată să evalueze toate circumstanțele pertinente, să examineze în mod obiectiv și imparțial probele administrate și să țină cont de toate faptele esențiale care pot influența soluția finală a cauzei. Prin urmare, hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4142 din 03 octombrie 2025 a fost adoptată cu respectarea principiilor consacrate de art. 92 din Codul administrativ, întrucât autoritatea a procedat la o analiză completă, logică și coerentă a probatoriului administrativ, a ponderat circumstanțele esențiale ale cauzei și a fundamentat decizia pe o evaluare rațională și documentată a faptelor, în limitele competenței sale legale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

50. La 23 octombrie 2025, ora 18:29, prin intermediul poștei electronice (f.d.114) și la 24 octombrie 2025, ora 13:50, Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac, a depus recurs împotriva hotărârii din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate, cu adoptarea unei noi decizii de admitere a acțiunii/contestației înaintate. Examinarea recursului cu participarea părților.

51. În motivarea recursului, recurentul, în esență, reiterând circumstanțele cauzei, a invocat că, pârâțul a emis la 03 octombrie 2025 aceeași hotărâre ca și la 13 august 2025, anulată irevocabil de către instanța de judecată, în condițiile exact celor ce au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești, iar instanța de judecată a admis și a legiferat, de fapt, revizuirea de către autoritatea pârâtă a unui act judecătorec irevocabil, aplicarea unor proceduri administrative neprevăzute de Lege.

52. Instanța ierarhic inferioară a realizat impropriu competențelor sale, interpretarea eronată a hotărârii din 25 septembrie 2025 Curții de Apel Centru și, în final, a realizat o revizuire ascunsă a acesteia, contrar principiului securității raporturilor juridice și autorității lucrului judecat. Or, instanța a exclus, vădit intenționat, că în această hotărâre s-a indicat: „dat fiind faptul că instanța nu are competența de a admite cererea exact în sensul solicitat și de a obliga Comisia Electorală Centrală să recalculeze plafonul cheltuielilor în baza rapoartelor corectate, or, nu se poate substitui atribuțiilor organului electoral, Completul de judecată va dispune reexaminarea chestiunii soluționate, ținând cont de raționamentele expuse în prezenta hotărâre”, acesta fiind unica motivare a reexaminării, fiind cert că această reexaminare nu s-a referit și la partea admisă a acțiunii privind anularea pct. 5 și 6 ale hotărârii CEC nr. 3781 din 13 august 2025. În opinia recurentului, instanța de judecată nu a oferit CEC și nu putea oferi prin hotărârea din 25 septembrie 2025 posibilitatea de a reveni la aceeași soluție ca și în actul administrativ contestat în acea cauză și pentru aceleași motive (doar suplinite cu o comparație cu servicii care nu au nici o legătură causală cu prezenta cauză) în condițiile în care expres a indicat că reexaminarea dispusă de instanță se referă doar la recalcularea plafonul cheltuielilor în baza rapoartelor corectate. Astfel, este evidentă arbitrară neglijarea de către instanța ierarhic inferioară a acestei constatări din hotărârea precedentă din 25 septembrie 2025.

53. Recurentul a declarat că instanța ierarhic inferioară a neglijat că hotărârea irevocabilă are autoritatea lucrului judecat, astfel încât neglijarea acesteia atât de către CEC, sub pretextul executării ei, cât și de către instanță la emiterea hotărârii contestate, constituie o încălcare a securității raporturilor juridice și a principiului autorității lucrului judecat. Or, nicio normă legală nu permite nici autorității intime, nici instanței de judecată să ofere interpretări sau să reexamineze argumentele ce au stat la baza hotărârii

judecătorești irevocabile precedente, prin expunerea în vector contrar a aceluiași circumstanțe, cu tentă opusă. Contrariul înseamnă că instanța de judecată, la examinarea hotărârii repetate a CEC, realizează o revizuire a hotărârii judecătorești precedente, inadmisibilă în contextul Legii. În jurisprudența constată a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Brumărescu c. României, 28.342/95, Riabikh împotriva Rusiei, nr. 52.854/99) se evidențiază că nicio hotărâre irevocabilă nu poate fi pusă în discuție, contrariul însemnând o încălcare a principiului securității raporturilor juridice. În cauza CtEDO Lungu și alții c. României din 21 octombrie 2014 s-a reținut că prin aceea că s-a revenit asupra unui punct al litigiului, care a fost deja tranșat și care a făcut obiectul unei hotărâri definitive, și în absența unui motiv întemeiat, Curtea de Apel a înfrânt principiul securității raporturilor juridice. Din acest motiv, dreptul reclamantului la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenție a fost încălcat (par. 46-47). Principiul securității juridice presupune că atunci când instanța de judecată își întemeiază poziția pe aprecierea unei instanței judecătorești într-un litigiu anterior, cu privire la o problemă care apare și în cazul supus examinării, poate în mod legitim să decidă litigiul în același sens ca și decizia anterioară (cauzele Siegle vs România, 16 aprilie 2013, par. 38 -39, 16 aprilie 2013 și Rozalia Avram vs România, 16 septembrie 2014). Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritatea lucrului judecat semnifică, *lato sensu*, puterea de lucru judecat (res judicata), ce presupune ca hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă ce exprimă adevărul și ca nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea). Autoritatea de lucru judecat este o parte a puterii de lucru judecat, cu alte cuvinte, existența unei hotărâri judecătorești poate fi invocată în cadrul unui alt proces, cu autoritate de lucru judecat, atunci când se invocă exclusivitatea hotărârii, sau cu putere de lucru judecat, când se invoca obligativitatea sa, fără ca în cei de-al doilea proces să fie aceleași părți. Excepția autorității de lucru judecat urmărește în primul rând un scop legitim, deoarece vizează, fără îndoială, să garanteze securitatea raporturilor juridice în materie civilă (cauza Caracas c. României, cererea nr. 78.037/01). CtEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Așadar, dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară (cauzele Tudor Tudor c. României, Stefall și Stef c. României, Unedic c. Franței).

54. În opinia recurentului, în prezenta speță nu exista niciun motiv justificat, ce ar fi permis instanței de judecată să deroge de la hotărârea judecătorească precedentă, în condițiile în care la emiterea hotărârii

judecătorești din 25 septembrie 2025, reiterând constatările acesteia. La adoptarea de către CEC a prezentei hotărâri contestate, au fost admise exact aceleași inadvertențe, adică hotărârea dată a fost adoptată în contextul în care este validă hotărârea aferentă propunerii dnei Rita Lefter-Simașco, adică este adoptată exact în aceleași circumstanțe, iar instanța de fond eludează acest fapt și legitimează aceleași acțiuni și aceeași procedură a autorității intimat, care la etapa precedentă a fost apreciată de instanța de judecată ca fiind ilegală. Or, autoritatea intimată și instanța de judecată au reținut că CEC și-a „menținut poziția anterioară și a reconfirmat constatările expuse la pct. 3.2 din partea motivată a hotărârii nr. 3781 din 13 august 2025”, deși în primul tur al examinării acestei chestiuni instanța deja constatase inadmisibilitatea, pentru motivele expuse supra, a acestei poziții a autorității pârâte. Subsecvent, actele cauzei denotă că la emiterea hotărârii repetate intimatul a admis aceeași ilegalitate ce a stat la baza emiterii hotărârii sale precedente nr. 3781 din 13 august 2025, anulate irevocabil de instanța de judecată, dar expunând exact cu același conținut. Nici Codul administrativ, nici Codul electoral nu conține nici o posibilitate de a redacta (cu desăvârșire de a expune în aceeași redacție) cuprinsul actelor administrative anulate irevocabil de instanța de judecată. Pârâtul nu a înlăturat inadvertența constatată de instanța de judecată la adoptarea hotărârii de anulare a hotărârii precedente. În opinia recurentului, aceasta acest aspect rezultă din procesul-verbal al ședinței pârâtului din 03 octombrie 2025, potrivit căruia, din motiv că instanța a constatat în hotărârea din 24 septembrie 2025 erori procedurale, Comisia a revenit la etapa inițială a examinării, iar în prezent are loc reexaminarea subiectului”. Hotărârea CEC este afectată de aceleași vicii fundamentale ca și precedentă hotărâre, urmând soarta acesteia, deoarece intimatul nu a înlăturat inadvertența constatată de instanța de judecată în hotărârea din 25 septembrie 2025, ci a revenit la aceeași soluție, cu aceleași încălcări de procedură în condițiile în care hotărârea CEC, pusă la baza hotărârii judecătorești precedente, până în prezent este în vigoare nefiind anulată, iar instanța de judecată a trecut doar cu vederea acest fapt.

55. Or, instanța de fond nu a oferit nici o motivare a faptului că emiterea hotărârii CEC nr. 4142 din 03 octombrie 2025 este adoptată exact în aceleași circumstanțe, deși acest aspect este determinant în contextul invocat supra și principiile nominalizate. Argumentul intimatului referitor la faptul că acesta a reexaminat chestiunea vizată și, menținându-și poziția din precedentă sa hotărâre, este ilegal, în condițiile în care nici Codul administrativ, nici Codul electoral, nici un alt act normativ nu prevede operațiunea administrativă de „reexaminare” a actului administrativ valid și nu oferă dreptul autorității administrative de a reconfirma actul administrativ precedent anulat de instanța de judecată, acest argument nu înlătură legalitatea invocată de instanța de judecată în hotărârea sa precedentă, prin care CEC tot a reexaminat o hotărâre validă.

56. În contextul valabilității hotărârii CEC privind admiterea propunerii dnei Rita Lefter-Simașco, adoptată cu majoritatea voturilor membrilor, prin care a propus ca din suma respectivă să fie scăzută suma cu care a fost evaluată activitatea voluntarilor, reexaminarea repetată, atât la adoptarea hotărârii CEC nr. 3781, cât și nr. 4142 în mod identic, a acestei chestiuni, în opinia recurentului, constituie o dublă impunere a răspunderii civile și o încălcare a puterii lucrului decis al actelor administrative individuale, consfințit de art. 140 din Codul administrativ. Astfel, odată ce comisia, cu votul majorității, a hotărât deja să excludă evaluarea activității voluntarilor din plafon, la fel ca și anularea de instanță a hotărârii CEC-ului emise în circumstanțe identice, revenirea repetată de către CEC la același subiect încalcă principiul *non bis in idem*, fiind supus repetat aceleași răspunderi în același quantum al sancțiunii electorale. Principiul indicat este aplicabil cauzelor penale și contravenționale, însă, odată ce prin hotărârea CEC i se impune o sancțiune electorală, ce vine din partea unei autorități de stat, prin care se realizează încasarea la buget a unei sume, pe care Andrei Năstase niciodată nu a încasat-o, aceasta urmează să ofere aceleași garanții și drepturi justițiabilului. Circumstanțele prezentei cauze atestă că este urmărit repetat, în conjunctura unei hotărâri valabile ce-1 exonerează, legal de altfel, de această obligație, contrar garanțiilor oferite de Lege.

57. Recurentul a afirmat că legea nu prevede posibilitatea reexaminării unui act administrativ valid, inclusiv în contextul în care acest act administrativ, în vigoare până în prezent, a stat la baza hotărârii judecătorești. Astfel, temei pentru anularea hotărârii precedente a CEC-ului a servit existența unei hotărâri valabile aprobate a CEC la 13 august 2025, reținută și de instanță în hotărârea din 25 septembrie 2025. În speță hotărârea indicată nu a fost anulată și, iarăși a fost supusă votului deja la adoptarea hotărârii CEC contestată în speță nr. 4142, deși instanța de judecată explicase deja irevocabil că o astfel de procedură este inadmisibilă și că „aplicarea mecanismului de transformare a abținerii în vot „împotrivă” nu poate legitima o rundă de vot repetată, această regulă având sens doar în cadrul unui vot unic, pentru a determina validitatea rezultatului, și nu poate fi utilizată pentru a inversa rezultatul unui vot deja legal adoptat”, pe când la emiterea hotărârii contestate nr. 4142 CEC a procedat exact în acest mod, contrar soluției irevocabile judecătorești. Legea nu prevede posibilitatea revenirii la același act administrativ ca și actul administrativ anulat de instanța de judecată în aceleași condiții ca și cele precedente, existente la data emiterii hotărârii judecătorești, în contextul în care o astfel de soluție reprezintă o revizuire ascunsă a hotărârii irevocabile. Instanța de fond nu a explicat în nici un mod care act normativ permite CEC-ului să expună într-o nouă redacție textul hotărârii anulate de instanța de judecată și să-și „mențină poziția anterioară, reconfirmând constatările expuse la pct. 3.2 din partea motivată a hotărârii nr. 3781 din 13 august 2025”.

58. Cu referire la prevederile art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral, recurentul a susținut că instanța de fond și intimatul includ în lista donațiilor, lucrărilor și serviciilor ce se includ în plafon, activități excluse de legiuitor. Această normă instituie lista exhaustivă a ceea ce se include în plafon, fără activitățile de voluntariat, care în alte texte ale Legii sunt expuse de legiuitor distinct de servicii. Legiuitorul face o diferențiere certă în definițiile din Codul electoral între: acțiuni/activități de voluntariat; și serviciile prestate în mod gratuit sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială sau de piață. CEC operează în Regulamentul său nr. 1185/2023 cu cheltuieli pentru recompensele voluntarilor; activitatea de voluntariat. Prin urmare, cadrul normativ pertinent diferențiază voluntariatul în acțiuni ce pot fi evaluate, deoarece implică prestarea voluntară a unor servicii gratuite (enumerare de către pârât ca fiind: transport, cazare, alimentare, asigurare medicală facultativă contra riscurilor ce decurg din natura activității prestate, diurne etc.), de activitățile de voluntariat, ce nu implică prestarea unor servicii evaluabile, iar includerea în plafon este impusă de legiuitor doar în privința serviciilor gratuite sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială sau de piață, pe când activitățile de voluntariat, ce nu implică prestarea unor servicii (colectarea semnăturilor) și nici plata unor recompense voluntarilor, exced lista exhaustivă a condițiilor ce urmează a fi incluse în plafon. La caz, voluntarii nu au prestat niciun serviciu cu titlu gratuit sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială sau de piață, inclusiv cele puse la baza hotărârii contestate, contrariul nefiind probat nici în cadrul procedurii administrative, nici în cadrul examinării cauzei.

59. Citând art. 1, noțiunile pertinente speței în viziunea recurentului, art. 53 alin.(1), (1¹), art.54 alin.(1), (6), art.58 alin.(1), (2), (4), art. 59 alin.(1)-(10) din Codul electoral, pct.64 subpct 3), pct. 67-68 din Regulamentul enunțat supra, art.310 alin.(1), art.453 alin.(1) din Codul civil, a precizat că art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral, instituind lista exhaustivă a sumelor ce urmează a fi incluse în plafon, nu prevede includerea în plafonul corespunzător acțiunile/activitățile de voluntariat ce nu implică prestarea unor servicii. Or, din normele citate supra reiese că atât legiuitorul, cât și pârâtul fac o diferențiere certă între aceste noțiuni. Totodată, la acest capitol a reiterat motivarea din contestația formulată. Pârâtul nu a probat contrariul în nici un mod, inadvertența ce constituie un viciu fundamental la emiterea hotărârii contestate în condițiile aplicării de către pârât prin hotărârea contestată a unor sancțiuni, inclusiv pecuniare. Această concluzie rezidă și din decizia Curții Constituționale nr. 133 din 22 septembrie 2025, care la pct. 35 și pct. 36 a reținut că: „activitatea de voluntariat este considerat un serviciu prestat în mod gratuit, care este evaluat și avut în vedere în sensul normei contestate” și că grupul de inițiativă electoral să evalueze donațiile sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte, precum și lucrările ori serviciile prestate în mod gratuit sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială sau de piață, iar valoarea acestora nu trebuie să

depășească plafonul general al mijloacelor financiare”. La caz, pârâtul nu a constatat nicio activitate ce ar putea fi atribuită la prestarea de către voluntari a serviciilor gratuite sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială sau de piață, respectiv că activitățile de voluntariat ar fi procurat reclamantului un folos patrimonial, fără a se urmări obținerea în schimb a unui alt folos patrimonial. Astfel, activitățile de voluntariat vizate în speță exced lista circumstanțelor ce cad sub incidența art. 53 alin. (1¹) Cod electoral. Iar instanța de fond a neglijat să-și motiveze hotărârea judecătorească prin prisma cadrului legal, astfel încât aserțiunile referitoare la existența unor evaluări nu au decât caracter declarativ, fără o axare corespunzătoare pe textul Legii.

60. De asemenea, a indicat că nu este clar motivul pentru care pârâtul a constatat că activitățile de voluntariat ar fi fost subevaluate, în condițiile în care această constatare se referă la o eventuală comparare cu activități ce nu au nici o atribuție la prezenta cauză - „servicii de distribuire a pliantelor”, inadvertență ce nu a fost înlăturată nici în ședința de judecată. Activitatea de voluntariat vizată în speță nu poate fi inclusă în calculul plafonului general la nivel național al mijloacelor financiare ce pot fi transferate în contul cu mențiunea „Fond electoral”/„Destinat grupului de inițiativă”. În contradictoriu, prima instanță a constatat că colectarea voluntară a semnăturilor ar implica un „caracter economic”, fapt ce contravine însăși esenței acestei activități.

61. La fel, instanța de fond eronat a reținut că „reclamantul Andrei Năstase a declarat donații provenite de la persoane fizice, sub formă de proprietăți, bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite, ori acordate în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, evaluate în sumă totală de 173 140,72 lei”, deoarece acest fapt nu corespunde realității. Suma respectivă s-a determinat inclusiv din includerea în calculul ei la solicitarea CEC a evaluării activității voluntarilor, relevanță în acest sens prezentând că această evaluare, în lipsa prestării de către voluntari a unor servicii, nu se încadrează în exigențele art. 53 alin. (1¹) Cod electoral. Subsecvent, activitatea de voluntariat vizată la caz nu poate fi inclusă în calculul plafonului general la nivel național al mijloacelor financiare ce pot fi transferate în contul cu mențiunea „Fond electoral”/„Destinat grupului de inițiativă”. Suma de 115 576,65 de lei s-a dispus a fi vărsată la bugetul de stat cu titlu de „contravaloare declarată a veniturilor sub formă de proprietăți bunuri, mărfuri, obiecte sau servicii gratuite sau în condiții mai avantajoase decât valoarea comercială, încasate sub formă de donații de la persoane fizice”, deși nici una dintre aceste sume nu a fost încasată, de fapt, iar activitățile de voluntariat realizate în speță nu au implicat și prestarea vreunor servicii evaluabile patrimonial. Acest aspect este relevant în condițiile în care potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (7) din Codul electoral, se prevede posibilitatea adjudecării la buget a sumelor primite/utilizate în

condițiile alineatelor menționate, condiție nerealizată în speță, deoarece nu a încasat nicio sumă și nici nu a utilizat vreo sumă.

62. Recurentul a indicat că instanța a reținut precum că nu ar fi contestat evaluarea activității voluntarilor, neglijând argumentele invocate referitoare la faptul că această evaluare a fost solicitată de CEC, însă acestea nu se încadrează în nici un mod în criteriile enumerate la art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral. Problema examinată implică nu dacă activitatea de voluntariat este evaluabilă, ci dacă acestea, în contextul în care art. 53 alin. (1¹) din Codul electoral nu determină includerea activităților de voluntariat în plafon, și prestarea unor servicii, condiție inexistentă în cazul dat. Or, în iminența în care legiuitorul ar fi intenționat să includă în plafon și valoarea evaluată a activităților de voluntariat, indica acest fapt expres în textul art. 53 alin. (1¹), iar în lipsa unei astfel de mențiuni, activitățile de voluntariat ce nu implică și prestarea unor servicii (serviciile având un efect patrimonial lipsă în cazul colectării semnăturilor) după cum sunt cele de colectare a semnăturilor nefiind încadrabile în plafon. În opinia recurentului, prin soluția instanței ierarhic inferioare se admite o practică judicioasă, contrară exigențelor Legii, prin care autorităților publice li se oferă posibilitatea revenirii, în aceleași condiții, la actul administrativ anulat ca fiind ilegal de către instanța de judecată, fapt ce va genera, pe lângă încălcarea principiilor securității raporturilor juridice și autorității lucrului judecat, și ineficiența hotărârilor judecătorești, deoarece acestea nu vor fi executate. Acest fapt ar putea genera pentru viitor consecințe extrem de nefaste pentru beneficiarii sau subiecții actelor administrative individuale defavorabile, deoarece în acest context aceștia nu vor putea beneficia niciodată de efectul unor hotărâri judecătorești irevocabile de anulare a actelor administrative. Determinant este și faptul că reprezentanții intimatei au invocat că în primul tur de adoptare a hotărârii sale de impunere în sarcina recurentului la plata sumelor în buget în contradictoriu cu existența unei alte hotărâri votate de CEC privind excluderea sumelor respective din calculul plafonului, au declarat că reexaminarea a fost determinată de faptul că membrii CEC care au adoptat această hotărâre din 13 august 2025 nu ar fi cunoscut despre Legea nr. 100 din 13 iunie 2025. Prin prisma acestor circumstanțe, a relevat că CtEDO impune prin jurisprudența sa statelor membre obligația de asigurare a caracterului previzibil al Legii (cauzele Rotaru împotriva României, soluționat prin hotărârea din 04 mai 2000, Amann împotriva Elveției), subliniind că rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor care persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 9 octombrie 2013). În cauza Milojevic și alții c. Serbiei, hotărârea din 12 ianuarie 2016, cererile conexe 43519/07, 43524/07 și 45247/07, CtEDO a statuat că Legea trebuie să fie atât accesibilă în mod adecvat, cât și previzibilă, adică formulată cu suficientă precizie pentru a permite unui individ, dacă este nevoie cu consiliere adecvată, să își adapteze comportamentul, iar în cauza Sunday Times c. Marii Britanii,

cererea nr. 6538/74 s-a indicat că Legea trebuie să determine cu un anumit grad de precizie situațiile în care este aplicabilă și consecințele încălcării sale. Contrar exigențelor art. 31 din Codul administrativ, hotărârea contestată nu combate nici unul din argumentele expuse supra, invocate la examinarea primară de către instanță a acțiunii împotriva hotărârii precedente a pârâtului, nefiind clarificat nici de ce, după acceptarea rapoartelor corectate, CEC a revenit la o situație anterioară, fără a anula explicit rapoartele corectate. Lipsa acestei motivări face ca actul administrativ să fie pasibil de anulare, iar soluția și motivarea oferită de instanța de fond, ce legitimează o ilegalitate comisă repetat, după ce aceasta a fost recunoscută irevocabil de altă instanță de judecată ca fiind ilegală, urmează a fi casată. În cazul menținerii abuzului comis de intimata CEC și de prima instanță, riscă afectarea dreptului să de proprietate prin ingerința nejustificată în patrimoniul său drept urmare a instituirii obligației de plată a sumei de 115 576,65 de lei, fapt ce contravine art. 1 al Primului Protocol la CEDO.

63. La 24 octombrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia recursului, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexată la materialele dosarului (f.d.131).

64. La 27 octombrie 2025, ora 08:29, prin intermediul poștei electronice (f.d.157), Comisia Electorală Centrală a depus referință la recurs, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

65. Art. 244 din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

66. Art.98 din Codul electoral:

„(1) În ordinea procedurii contenciosului administrativ, instanțele de judecată competente examinează acțiunile în domeniul electoral după cum urmează: 4) Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva actelor judecătorești ale curților de apel adoptate în cadrul litigiilor electorale.”

67. Art. 191 din Codul administrativ:

„(3) Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.
(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

68. Art. 193 din Codul administrativ:

„(3) Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.”

69. Art. 95 din Codul electoral:

„(1) În perioada electorală, termenul general de depunere a contestațiilor este de 3 zile, care se calculează începând cu ziua următoare zilei în care a fost săvârșită acțiunea, a fost identificată inacțiunea sau a fost adoptată hotărârea.

(8) Înaintarea acțiunilor în contencios administrativ, precum și exercitarea căilor de atac împotriva actelor judecătorești se efectuează în termenul stabilit la alin.(1).”

70. Art. 100 din Codul electoral:

„(1) În perioada electorală, autoritățile competente examinează contestațiile în termen de 3 zile de la depunere, dar nu mai târziu de ziua alegerilor. La examinarea litigiilor electorale, instanțele judecătorești aplică același termen, inclusiv în cadrul procedurilor de exercitare a căilor de atac.”

71. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

72. Art. 246 din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat”.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

73. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată atestă că, hotărârea motivată a Curții de Apel Centru a fost notificată recurentului Andrei Năstase și avocatului Sorin Corceac, la 23 octombrie 2025, ora 12:34, prin intermediul poștei electronice, iar recursul a fost depus la 23 octombrie 2025, ora 18:29 și la 24 octombrie 2025, ora 13:50. Astfel,

calea de atac în ordine de recurs a fost demarată cu respectarea termenului legal prevăzut la art. 245 din Codul administrativ coroborat cu art. 100 alin. (1) din Codul electoral.

74. În ceea ce vizează solicitarea recurentului formulată în recurs, privind examinarea acestuia cu participarea părților, instanța de recurs urmează a o respinge.

Or, în virtutea prevederilor art. 247 din Codul administrativ, recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.245¹ alin.(1) lit.b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.

De altfel, luând în considerare și faptul că, la caz, recursul declarat urmează a fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție la această etapă nu a identificat circumstanțe ce ar dicta necesitatea invitării participanților în ședință pentru a se pronunța pe marginea recursului.

În altă ordine de idei, examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor.

Totodată, Curtea Constituțională prin decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 de inadmisibilitate a sesizării nr.148g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă (judecarea recursului în lipsa părților), a accentuat că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a reținut că audierea publică reprezintă un principiu fundamental, prevăzut de articolul 6 § 1 din Convenție. Totuși obligația de a desfășura o ședință nu este absolută. Conform jurisprudenței Curții, în procedurile în fața primei și singurei instanțe, dreptul la un „proces public”, în sensul articolului 6 § 1, atrage dreptul la o „audiere”, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale care justifică lipsirea de o asemenea audiere (a se vedea *Petrenco v. Moldova*, 30 martie 2010, § 39; *Håkansson și Sturesson v. Suedia*, 21 februarie 1990, § 64; și *Fredin v. Suedia nr.2*, 23 februarie 1994, § 21-22). Totuși, modul de aplicare a articolului 6 § 1 în procedurile în fața instanțelor de recurs depinde de caracteristicile specifice procedurilor în cauză. Din acest punct de vedere, trebuie să se țină cont de ansamblul procedurilor în ordinea juridică națională și de rolul instanței de recurs în acest sens (a se vedea *Helmerts v. Suedia*, 9 octombrie 1991, § 31). Dat fiind faptul că o ședință publică s-a desfășurat în prima instanță, absența unei astfel de ședințe în fața instanțelor de apel sau recurs poate fi justificată prin caracterul specific al procedurii respective. Astfel, în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din

Convenție, chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitatea să se exprime în fața sa, în persoană (Helmets, citat supra, § 36).

În contextul celor menționate, Curtea a subliniat că, ținând cont de natura juridică a recursului, în cadrul căruia instanța se pronunță doar asupra aspectelor de drept, examinarea acestuia în procedura civilă fără participarea părților, în esență nu poate să afecteze accesul liber la justiție.

De asemenea, în cauza CtEDO Covalenco vs. Moldova nr. 72164/14, hotărârea definitivă din 16 septembrie 2020, Curtea a considerat ca fiind necesară organizarea unei audieri, spre exemplu: (a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); (b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); (c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, inter alia prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La caz, toate aspectele de drept pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar. În esență, părțile au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

MOTIVAREA INSTANȚEI

75. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

76. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

77. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă

la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

78. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

79. Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac, în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

80. Referitor la temeiul invocat, și anume art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

81. În altă ordine de idei, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

82. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

83. Așadar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus conține obiecții de fapt și de drept, care au

fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

84. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunui dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia. Deci, recursul depus de Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac, nu susține filtrul admisibilității.

85. Pe latura procesuală a recursului, Completul de judecată reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

86. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

87. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

88. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

89. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

90. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie

motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

91. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

92. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helters c. Suediei, 1991, §31, 36).

93. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Andrei Năstase, inclusiv prin intermediul avocatului Sorin Corceac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni